

שבוע טוז מאולפנת חורב

"כִּי תֵבֹאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לְאֶחְזָה וְנִתַּתִּי..." – הרב עודד

בפרשת מצורע, לאחר שהתורה מצווה על נגעי אדם ועל נגעי בגדים, אומרת התורה "כִּי תֵבֹאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לְאֶחְזָה וְנִתַּתִּי נֶגַע צִרְעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֶחְזָתְכֶם" (ויקרא י"ד ל"ד). הפתיחה לציווי על נגעי הבית, היא שונה ומיוחדת ביחס ליתר הנגעים. בכל הנגעים נאמר: "אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שָׂאֵת..." (פרק י"ג, פסוק ב'), "נֶגַע צִרְעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם..." (שם ט'), "וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בּוֹ נֶגַע" (שם כ"ט), "וְהַבֶּגֶד כִּי יִהְיֶה בּוֹ נֶגַע צִרְעַת..." (שם מ"ז) ואילו בצרעת הבית הפתיחה "וְנִתַּתִּי נֶגַע צִרְעַת...".

וכך כותב המלבי"ם (ויקרא י"ט) "כשתדקדק תמצא שעל הדברים היוצאים מגזירת ה' לא יאמר לשון נתינה, רק אם הם לטוב או לתכלית טוב... אבל על הדברים הרעים לא יבוא לשון נתינה..." כלומר לדברי המלבי"ם בכל מקום בתורה שמופיע ביטוי מהשורש של המילה נתינה כמו אצלנו "וְנִתַּתִּי נֶגַע צִרְעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֶחְזָתְכֶם" אמורה להיות לו משמעות טובה. וצריכים להבין מהי המתנה

והמשמעות הטובה שהקב"ה ייתן בנגעי הבתים.

במדרש (ויקרא רבה; פרשה י"ז, סימן ו') נאמר "ונתתי נגע צרעת". תני ר' חייא: וכי בשורה היא להם שהן באין עליהם נגעים? תני ר' שמעון בן יוחאי: כיון ששמעו כנענים שישראל באים לארצם עמדו והטמינו ממנם בכתלים ובשדות, אמר הקב"ה: לא הבטחתי לאבותיהם שאני מכניס את בניכם לארץ חורבה אלא אל ארץ מלאה כל טוב, הדא הוא דכתיב: "ובתים מלאים כל טוב" (דברים ו', י"א). מה הקב"ה עושה? מגרה נגעים בתוך ביתו וכשהוא סותרו מוצא בו מטמון, שדהו נשרפת ומתוך שהוא הופכה מוצא תחתיה מטמון.

כך גם מביא רש"י במקום "ונתתי נגע צרעת" – בשורה היא להם שהנגעים באים עליהם לפי שהטמינו אמוריים מטמוניות של זהב בקירות בתיהם כל ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, ועל ידי הנגע נותן הבית מוצא" כלומר הבשורה לבני ישראל היא שלמרות שנראה שיש רק

קללה ועונש בסתירת הבית אשר יש בו נגע, בתוך הקללה ישנה גם ברכה, והיא שבני ישראל ימצאו את ה"מטמוניות" שהחביאו עמי כנען בקירות הבתים, מפחד בני ישראל. לעומת דברי המדרש אשר רואים את הברכה במציאת המטמוניות כברכה גשמית, כותב הנצי"ב בשם הזוהר "שהבונה בית צריך להיזהר ביסדו שיהיה על שם תורה ובקדושה, ואם לא כן מידבק בו רוח טומאה. ומכל שכן כנענים שמתחילה בנו לשם טומאה. משום הכי היא מתנה שיתקצה הטומאה מהבית".

כלומר לדברי הנצי"ב, פרשת נגעי הבתים והמצווה המחייבת את הריסתם, מלמדים אותנו שלא רק את העולם הרוחני שלנו עלינו לבנות בקדושה, הבשורה שבהריסת הבתים שיש בהם נגע צרעת, היא רמז לכך כי עם הכניסה לארץ ישראל, גם את הבתים עצמם העשויים מאבנים, יש לבנות בקדושה. הריסת בתי הכנענים שיש בהם נגע צרעת היא מסר לכך כי בניינה של ארץ ישראל,

הרוחני וגם הגשמי צריך להיות בקדושה.

אשר בחול.

השפת אמת מוסיף קומה על דברי הנצי"ב בדרך החסידות וכותב (פרשת מצורע שנת תרל"ט) "...שהצדיק צריך להביא הרגשת קדושה בכל השייך אליו וגם בצומח ודומם. והנה בני ישראל כן עשו, שהוציאו ארץ כנען מיד הטומאה והכניסוהו בקדושה... וזה בכלל ובכל מאודך שצריכין להביא לכל הנכסים הארת הקדושה. ומצד זה יכול להיות טומאת נגע צרעת גם בבתים. וזאת הבשורה טובה שיוכלו לתקן כל המקומות ג"כ. והוא באמת מטמוניות. שבכל דבר הגשמי ביותר, מוטמן בו ניצוצי קדושה ביותר..."

לדברי בעל "השפת אמת" תפקידינו לתקן בכל מקום שאפשר, גם במקומות שיש בהם טומאה ונגעים. לפעמים צריכים להילחם בטומאה, ויחד עם זאת לחפש ולחשוף את ה"מטמוניות" בכל מקום. הקדושה והאוצרות נמצאים ומוטמנים גם במקומות חשוכים. "המטמוניות" אותם ימצאו ישראל בסתירת הבתים הם רמז לכך שבכל דבר, גם הגשמי ביותר מסתתרת קדושה. וזוהי עבודת הצדיקים ותפקידם של ישראל לגלות את הקודש

אשרינו שזכינו אנו שחזרנו לארץ ישראל לאחר שנות הגלות הארוכות לבנות את הארץ בקדושה, לגלות כאן את כל "המטמוניות" והאוצרות הרוחניים של העם היהודי ולבנות בארץ ממלכת כהנים וגוי קדוש.

הדברים מקבלים משנה תוקף בשנה וחצי האחרונות, בהם עם ישראל נמצא שוב במלחמה קשה על קיומו. בצד הכאב הנורא על ההרוגים, הפצועים והחטופים, ראינו גם גילויים כבירים של גבורה וחסד, "הָן עִם כָּל־בֵּיא יָקוֹם וְכָאֲרִי יִתְנַשֵּׂא" (במדבר כ"ג כ"ד) גבורה עילאית של לוחמים ופצועים, גבורת המשפחות, והירתמות עם ישראל כאיש אחד להצלחת כולנו. אלו הן המטמוניות ההולכות ומתגלות, הנמצאות בלב כל יהודי. נתפלל בעז"ה לחזרת החטופים, לרפואה שלמה לפצועים, לנחמה למשפחות השכול, לחזרת כל המפונים לבתיהם, לניצחון גדול על כל אויבינו, ולשלום על ישראל.

תלמידות והורים יקרים,

ברצוננו לעדכן בנעשה באולפנא בשבועיים החולפים:

טקס יום השואה

ביום חמישי, יום הזיכרון לשואה ולגבורה, התכנסו בנות האולפנא לעמידה בצפירה ולאחר מכן השתתפו בטקס יום השואה בהובלת בנות שכבת ט', לזכר מיליוני היהודים שנהרגו על קידוש השם.

הטקס נפתח בדברי הרב עודד, על משמעות הזיכרון כדבר המחייב את כולנו, והיכולת שלנו לעמוד כנגד האנטישמיות ע"י חיזוק היהדות והערכים שלנו.

הטקס עסק בנושא "ובחרת בחיים" לציון 80 שנים למרד גטו וורשה. הטקס הביא את סיפורם של שלושה ניצולי שואה, יונה שטיינר, טרודי בירגר והרב חיים מאיר דרוקמן זצ"ל. בטקס שמעו הבנות על ילדותם, מאבקם על העלייה לארץ ובמיוחד - פורעם הרב בהגיעם לארץ, הקמת מפעלי חסד ותורה.

הבנות הציגו והמחישו איך הערכים הגדולים המלווים את עם ישראל הובילו אותם לתקומה - להקמת המדינה.

תודה רבה לבנות שכבת ט' ולמחנכות.

שיחה - הגב' הלינה בירנבאום

ביום שלישי, שמעו בנות שכבות ט'-י' עדות מפי נצולת השואה, הגב' הלינה בירנבאום.

הלינה שיתפה את הבנות בסיפור על ילדותה בוורשה, על פרוץ המלחמה, על החיים בגטו ובבונקר בזמן הכיבוש הנאצי, על מחנות ההשמדה מיידנק ואושוויץ בהם הייתה, על צעדות המוות, על השחרור ועלייתה ארצה.

השיחה שכולה סיפור של גבורה ותקווה, הייתה מרתקת ומעוררת השראה, ובנות רבות נשארו לאחר השיחה כדי לשמוע מהלינה עוד על עברה.

מגמת ביולוגיה

ביום רביעי שעבר, יצאו בנות מגמת ביולוגיה ומגמת רפואה למעבדות בלמונטה של האוניברסיטה העברית בגבעת רם, ללימוד מרתק וחוויתי על איברי הגוף: לב, ריאות ומוח.

לכל איבר הוקדשה סדנא נפרדת, בה למדו הבנות על האיבר, על תפקידו ומבנהו, על מחלות שונות הפוגעות בו וכיצד זה משפיע על הבריאות ועוד. בכל סדנא גם עבדו עם האיבר עצמו וראו כיצד הוא מתפקד. בסדנת הריאות ניפחו ריאות (של חזיר) והשוו בין ריאות בריאות לבין ריאות שעברו תהליך של עישון, וראו איזה נזק חמור נגרם מעישון. בסדנת הלב, ניתחו הבנות לבבות (של תרנגולי הודו) בהם זיהו את מדורי הלב ואת כלי הדם הראשיים. בסדנת המוח חתכו לחלקים מוח (של פרה), הבנות זיהו את המוח הגדול והמוח הקטן, את ההמיספירות ואת מבני האונות השונות. היה מרתק! תודה לצוות המדריכים של בלמונטה שציין שכבר מזמן לא הייתה אצלם קבוצה כל כך נעימה וסקרנית, שהפגינה ידע רב ושהיה תענוג לעבוד איתן. ותודה לצוות של ביולוגיה ורפואה על ארגון וליווי הבנות.

לשמה ט'

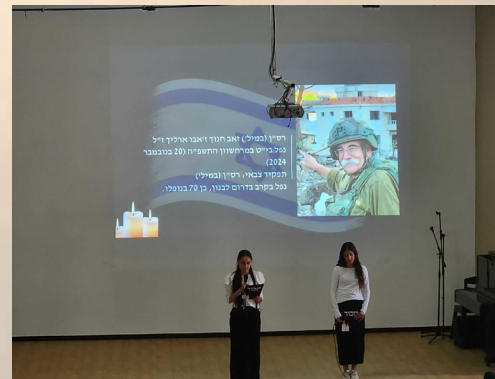
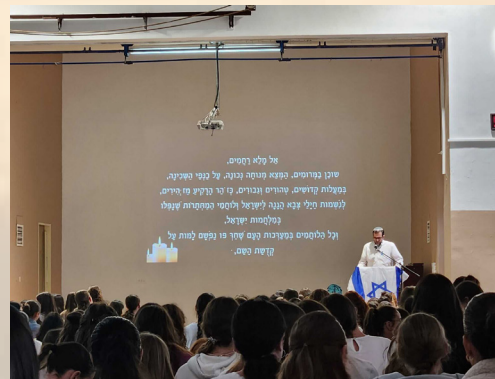
השבוע במסגרת תוכנית "לשמה" לשכבות ט'-י' השתתפו הבנות בסיור מרגש ומשמח עותי בהר הרצל, בהנחיית הרב גלעד לואיס. הסיור נערך לרגל יום הזיכרון לחללי צה"ל, והיווה מסע מעמיק בלב ההיסטוריה הלאומית של מדינת ישראל. הבנות שמעו סיפורי גבורה אישיים, התחקו אחר דמויות מופת שמסרו את הנפש למען תקומת המדינה, ולמדו על ערכים של מסירות, אחריות ואהבת הארץ.

יזכור

יום הזיכרון

ביום ראשון שמעו בנות שכבות ז'-י' שיחה מפי הגב' נירית ראוכברגר אימו של שילה ראוכברגר הי"ד שנהרג במלחמת חרבות הברזל, ובן דודן של התלמידות הדס, רותם ותמר.
נירית שיתפה אותנו בסיפורים על שילה ובדמותו המיוחדת, וחיזקה אותנו בדבריה.

ביום רביעי, התכנסנו יחד כל בנות האולפנא לטקס יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ופעולות האיבה, בהובלת בנות שכבת י'.
הטקס נפתח בדברי הרב עודד על המעבר מהשואה לתקומה, על מעלת הרוגי מלכות ועל גבורת עם ישראל.
השנה בחרו הבנות להתמקד בנופלים של השנה האחרונה, נושא הטקס היה מלחמת התקומה, המלחמה על הבית. בכל הגזרות. לא משנה מי אתה ומאיפה אתה. ועל אנשים ששילמו את המחיר הכבד ביותר שיכול להיות עבור האדמה והארץ שלנו.
תודה לבנות שכבת י' ולמחנכות.

מזל טוב לבנות שחגגו את יום הולדתן:

יום עצמאות שמח לנו ולכל בית ישראל

ושבת שלום!

הרב עודד מייזליש

וצוות האולפנא